

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ditlevsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Vedrørende forhøjelse af ydelser m. v.) [af Chr. Madsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 58) findes i tillæg A. sp. 453, fremsættelsen i tidenden sp. 1220).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det fremgår af det ærede medlem hr. Chr. Madsens fremsættelsebemærkninger, at lovforslaget har til formål at forhøje arbejdsløshedsunderstøttelsen, og at det tilsigter en forenkling af loven samt en samordning af lovens regler om kursus med bestemmelsen i loven om ikke-faglærtets uddannelse.

Jeg vil gerne på forhånd sige, at der i lovforslaget er en del ting, som jeg er positivt indstillet over for. Jeg må dog samtidig gøre opmærksom på, at de problemer, dette lovforslag tager sigte på at løse, er mere komplicerede end som så, og at man derfor ikke kan klare disse spørgsmål så nemt, som det foreliggende lovforslag tilsyneladende stiller det op.

Jeg skal forsøge at begrunde denne betragtning nærmere.

Så vidt jeg kan se, kan man sammenfatte de forskellige foreslåede ændringer i 7 grupper.

For det første almindelige satsforhøjelser, for det andet lempelse af reglerne om begrænsning af understøttelsens højde i forhold til lønnen, for det tredje lempelse af begrænsningerne i adgangen til at oppebære understøttelse, for det fjerde ændring i reguleringen af dagpengene, for det femte visse administrative forenklinger, for det sjette ændringer af lovens bestemmelser

vedrørende arbejdsløses uddannelse og for det syvende finansielle bestemmelser gående ud på at lade alle de nu foreslåede ændringer betale af staten, således at kontingentforhøjelser ikke nødvendiggøres af forslagene.

Som man vil se, er det en ganske stor buket af forskelligartede problemer, vi med dette lovforslag er stillet over for, og jeg skal ikke ved denne lejlighed gå dem alle igennem, men i stedet for indskrænke mig til at knytte et par bemærkninger til enkelte af disse principspørgsmål. Jeg har blot ment det nødvendigt, før jeg kommer dertil, ved min gruppering af lovforslaget i de 7 punkter, jeg nævnte, at gøre det helt klart, hvor vidtrækkende og mangeartet dette forslag er.

Jeg vil gerne først vende mig til satsforhøjelserne og de dermed forbundne finansielle problemer. Der foreslås en forhøjelse af dagpengesatsen for forsørgere og dermed ligestillede fra 20 kr. 70 øre til 28 kr. 12 øre; d. v. s. en forhøjelse med 7 kr. 42 øre eller ca. 36 pct. Der foreslås tillige en forhøjelse af børnetillægget fra 2 kr. 15 øre til 4 kr. pr. dag for hvert barn; d. v. s. en forhøjelse på 1 kr. 85 øre eller op imod 90 pct.

Hertil kommer den foreslåede ophævelse af begrænsningen i huslejhjælpen for forsørgere og dermed ligestillede — en begrænsning, der efter de nuværende regler er sat ved 164 kr. pr. måned. Jeg vil gerne om disse dele af forslaget sige, at folketinget for ikke så lang tid siden drøftede disse spørgsmål og da lagde sig fast på et vist forhold mellem understøttelse og løn. Imidlertid er vi jo i en tidsepoke, hvor udviklingen skrider rask frem, og jeg vil ikke afvise, at forholdene er så meget ændret, at en ny vurdering er rimelig. Det er imidlertid ikke så ligetil at nå frem til den mest passende form for og grad af sådanne forbedringer.

Man kan tænke sig at gennemføre disse forbedringer ved at hæve dagpengesatserne; man kan også i højere grad lægge vægten på børnetillæggene eller på huslejhjælpen. Det foreliggende lovforslag lægger i ganske høj grad vægten på regulering af børnetillæg og huslejhjælp. Jeg er imidlertid ikke overbevist om rigtigheden af denne linje. Der foreligger altså her nogle problemer om